

[A. Johansen.]

stedse stigende Grad har vist sig paakrævet gennem den Tendens, der er til paa Arbejdspladserne at udskyde ikke alene de over 60-aarige Arbejdere, men ogsaa — naar da ikke en Højkonjunktur kræver ekstraordinært store Arbejdsstyrker — Arbejdere, som er adskillige Aar yngre.

Ogsaa Bestemmelsen i § 14 om Hjælp for Kommunerne til Indretning af billige Boliger for Aldersrentenydere hilser jeg med stor Tilfredshed, idet det er en Kendsgerning, at det mange Steder er forbundet med de største Vanskeligheder, for ikke at sige, at det er uoverkommeligt for Aldersrentenyderne at skaffe sig fornødent Husly til Priser, som Aldersrenten giver dem Mulighed for at betale.

Vedrørende Invalidforsikringen skal jeg bemærke, at Aldersgrænsen for Overgang til Aldersrente, 65 Aar, er bevaret for ikke at fratage Invalidrentenydere mellem 60 og 65 Aar den hittidige Adgang til visse Lempelser og Fordele. At der i forskellige Retninger, bl. a. med Hensyn til Oplæring af Invalidere, foreslaas Forbedringer, skal jeg kun i Forbigaaende nævne, idet jeg tilføjer, at den foreslaaede Forhøjelse af Invalidforsikringspræmien ganske naturligt ikke vil blive mødt med ublandet Glæde hos de forsikrede. Forhøjelsen har imidlertid været nødvendig for at sikre Forslagets Gennemførelse.

For Sygeforsikringens Vedkommende er der under Lovforslagets Behandling i det andet høje Ting foretaget en Ændring, der tager Sigte paa at afværge noget af den Risiko, som Sygekasserne løber gennem de saakaldte bidragydende Medlemmers Adgang til med en Frist af 6 Uger naar som helst at kunne kræve Ret som nydende Medlemmer. Dette Forhold har, siden Folkeforsikringsloven i 1933 gennemførtes, vakt megen Uro i Sygekasserne, der gentagende har rettet Henvendelse til Regering og Rigsdag derom. Om den foretagne Forlængelse af Overgangsfristen til et halvt Aar vil være tilstrækkelig til at imødegaa de af Sygekasserne paapegede Forhold, er tvivlsomt, men som anført i Bilag 4 til Folketingsudvalgets Betænkning har man taget disse Forhold op til Overvejelse og Undersøgelse for derigennem at finde den rigtige Afbalancering mellem de to Medlemsgrupper i Sygekasserne. Jeg haaber, at dette maa lykkes, idet det vilde være til ubodelig Skade for Sygekassebevægelsen og derigennem for det danske Samfund, om den Sygekassekultur, som ad Frivillighedens Vej er opelsket i Danmark, og som har lært

i hvert Fald et stort Flertal af Befolkningen, at man har Pligt til at lade sig virkelig effektivt sygeforsikre fra de tidligste Aar, skulde blive undergravet.

I Betænkningen fra Udvalget i det andet høje Ting er ogsaa omtalt et andet Forhold, som ganske vist ikke direkte henhører under Sygeforsikringen, men som dog gennem mange Aar har været saa stærkt knyttet dertil, at der for den langt overvejende Del af Sygekassernes Vedkommende næsten er Tale om en Enhed. Det drejer sig om Begravelsesforsikringen, om hvilken det i den nugældende Lov er fastsat, at den enkelte Sygekasse kan gøre den obligatorisk for alle sine nydende Medlemmer, ligesom det er paalagt Sygekasser uden Begravelseskasse at forvalte Begravelsesforsikringen for Medlemmer, der tilflytter andetsteds fra. Den sidste Form har medført mange Vanskeligheder. Men uanset dette har Sygekasserne gennem en Aarrække arbejdet for at gøre Begravelsesforsikring almindelig og obligatorisk for alle Sygekassemedlemmer. Principielt set var det den bedste Ordning, at Begraveshjælp blev en direkte Sygekassedydelse, og da man ved Lovfæstelsen af Barselhjælp har paalagt Sygekasserne at beskæftige sig med Menneskelivets Begyndelse, var det vel egentlig lige saa naturligt, at Sygekasserne efter at have taget sig af Menneskets Helbredsforhold gennem hele Livet ogsaa fik den Opgave at tage sig af Afslutningen.

Der er imidlertid skabt en Genforsikring for Begravelseskasser, baseret paa disse som særforvaltede Institutioner, og Hensynet hertil samt Spørgsmaalet om Forholdets Ordning for de Kasser, til hvilke der endnu ikke er knyttet Begravelsesforsikring, har tillige med andre Forhold medført, at man i det andet høje Ting har fundet en nærmere Undersøgelse nødvendig og rettet Opfordring til Socialministeren om at overveje disse tekniske Spørgsmaal.

Idet jeg paa mit Partis Vegne anbefaler det foreliggende Lovforslag om Ændringer i Folkeforsikringsloven til det høje Landstings velvillige og under Hensyn til de foreliggende Forhold hurtige Behandling, skal jeg samtidig anbefale, at man tiltræder de i Folketingsudvalgets Betænkning anførte Hensstillinger vedrørende Ordning af Begraveshjælp og af bidragydende Medlemmers Stilling i Sygekasserne.

Bækgaard: Det Lovforslag, som her foreligger til Behandling, er det første Forslag til Revision af Folkeforsikringsloven af 1933. Der er ganske vist ikke hængaaet